

Útdráttur

Í þessari ritgerð eru viðhorf til leikskólakennara skoðuð, bæði í ljósi sögunnar og nútímans. Til að skilja nútíðina er skyggst inn í fortíðina, skoðuð eru viðhorf til leikskólakennara, leikskólans og leikskólakennaramenntunar í ljósi sögunnar.

Saga leikskólans er saga sem leiðir okkur frá dagvistarúrræðum til leikskóla fyrir alla, frá því að hann þjónaði aðeins fátækum fjölskyldum til þess að verða fyrsta skólastig fyrir öll börn. Sagan sýnir okkur líka breytingu á hugtökum, til dæmis frá því að nota hugtakið dagvistun yfir í leikskóla og frá fósturu til leikskólakennara. Það eru ekki aðeins hugtök sem hafa breyst heldur hefur sýn fólks einnig breyst. Til dæmis hefur ímynd barnsins í hugum fólks þróast frá því að litið var á barnið sem autt blað við fæðingu, til dagsins í dag þar sem litið er á barnið sem hæfileikaríkt og getumikið.

Niðurstaða ritgerðarvinnunnar er að viðhorf til leikskólakennara hafi breyst á síðustu árum og í dag séu þau ólík því sem þau voru er þeir hófu baráttu sína fyrir margt löngu. Engu að síður virðist enn eima eftir af gömlum hugmyndum um leikskólann og leikskólakennara. Einnig ber á þversögnum eins og að leikskólinn sé viðurkenndur sem nauðsynlegur skóli fyrir börn en ekki merkilegur starfsvettvangur.

Summary

This thesis looks at attitudes towards playschool teachers, from the past to the present. To understand the present it is important to look back to the past, where attitudes towards playschool teachers, playschools and playschool teachers education is looked at.

The playschools history is the story which leads us from daycare, to playschools for all. From being a service to the poor families, it then became the first step in the child's school career. History shows us changes in terms, for example daycare is now called playschool and nanny is now called playschool teacher. It is not only the terms that have changed, but also people's views. In the past it was thought that at birth the child was helpless, but today the new born is looked at as being talented and capable.

The conclusion of this thesis is that the attitudes towards playschool teachers have changed during the past years, and today they are seen in a different way from the start of their struggle. None the less some old ideas about playschools and playschool teachers can still be felt today. Likewise is the paradox that playschools are acknowledged as being necessary for children's education, but not an interesting occupation.